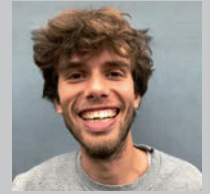

Daan Mulder

promovendus AMOLF, Amsterdam
mulderdaan@live.nl

Het keerpunt van Luc Stultiens

Bij wiskunde ben je nou eenmaal gewend dat je het soms vaker moet lezen voor je het snapt

Na een internationale studententijd ging Luc Stultiens (1993) in Den Haag aan de slag. Zijn kennis van toegepaste wiskunde en economie gebruikt hij nu in zijn rol als politiek adviseur. “Wat ik bij GroenLinks zo goed vind, is de combinatie tussen radicaal en realistisch.”

“Ik werk sinds 2017 voor de GroenLinks-fractie in de Tweede Kamer, eerst als adviseur op het terrein van financiën, belastingen en pensioenen, en sinds een half jaar als Hoofd Beleid & Organisatie. Dat betekent dat ik het team aanstuur van beleidsadviseurs, en advies geef bij debatten van Jesse Klaver.

Als medewerker van een Kamerlid doe je voor een deel hetzelfde werk dat een Kamerlid doet, maar je blijft achter de schermen. Je leest de wetsvoorstellen door, je denkt na over eigen initiatieven, je leest rapporten van verschillende bureaus om te beoordelen of bepaalde plannen goed zijn of niet. Bij grote debatten, zoals over het regeerakkoord met alle fractievoorzitters, zit ik achter in de zaal om te adviseren.”

Was je altijd al met politiek bezig?

“Het is tijdens mijn studie langzaam gegroeid. Mijn bachelor deed ik aan het University College in Utrecht, een bredere opleiding. Ik had als hoofdrichting wis- en natuurkunde, maar kreeg daar ook een beetje politicologie en economie. Zo kwam ik in aanraking met mensen met

allerlei interesses. Veel van mijn vrienden deden meer vakken over politiek, dus zo raakte ik daar zelf geïnteresseerd in. Ik merkte dat ik in mijn vrije tijd liever praatte over wat ik in de krant had gelezen, dan over wiskunde.

Luc Stultiens

Bij de wiskundeopleiding ging ik zoeken naar een politiek haakje, al had ik dat toen nog niet zo door. Ik heb tijdens mijn bachelor ook een half jaar in Californië gezeten, bij Berkeley. Daar heb ik bijvoorbeeld een vak gedaan over de invloed van opiniepeilingen. De discussies bij zo'n vak vond ik het leukst, omdat het gaat om iets wat mensen in het dagelijks leven direct aangaat. Niet alleen wiskunde, maar ook de vraag: wat vind je nou eigenlijk eerlijk? Hoe zou een goed referendum moeten werken?

Mijn masters zelf waren wel wat specifiek, mijn master in Londen bij de London School of Economics was echt toegepaste wiskunde. De tweede master in Oxford nog wat meer gericht op Computer Science. In Londen heb ik een vak gedaan over social choice theory, een wiskundige manier om te kijken naar kiessystemen. Mijn scripties gingen wel steeds over politiek: hoe meet je in het parlement welke partij het meest invloedrijk is, kun je kwantificeren hoe groot de macht van partijen is? Kun je op basis van netwerktheorie en het stemgedrag van parlementariërs bepalen of er clusters zijn van partijen die samenwerken op een bepaald thema?

Na mijn master in Oxford kwam ik voor een dilemma. Ik heb toen heel erg getwijfeld om een PhD te gaan doen. Ik

twijfelde of ik wel intrinsiek gemotiveerd genoeg was om me vier jaar lang te verdiepen in een specifiek klein onderwerp. Mensen om me heen die een PhD deden, waren super gefascineerd door dat ene onderwerp. Ik merkte dat ik dat zelf minder had, en toch meer een generalist ben, die over van alles mee wil kunnen praten.

Toen heb ik besloten toch geen PhD te doen, maar me bij de overheid aan te melden voor een traineeship, om juist een heel andere kant op te gaan. Minder de academische wereld, meer maatschappelijk betrokken. Zo kwam ik uit bij het ministerie van Financiën. Na een jaar merkte ik dat het politieke me het meest aansprak: echt kunnen gaan voor je idealen. Na de verkiezingen van 2017 ging GroenLinks van vier naar veertien zetels. Toen dacht ik: dat is een goed moment om te solliciteren en te kijken of ik daar mijn kennis kan inzetten. Daar ben ik sindsdien gebleven.”

Komt er bij je werk nog wiskunde kijken?
“Nou, het hangt ervan af hoe je wiskunde definieert. Het is niet zo dat ik nog formules uit mijn studie hoeft toe te passen. Maar zaken als ordegraote, een beetje kansberekenen, of hoe een model werkt, daar heb je natuurlijk profijt van. Je bent ook niet bang als iets er moeilijk uitziet, want bij wiskunde ben je nou eenmaal gewend dat je het soms vaker moet lezen voor je het snapt.”

Welke thema's bij GroenLinks spraken je aan?

“Ik heb altijd al wel in die hoek gestemd. Wat me bij GroenLinks het meest aansprak was de combinatie van systeemverandering en realisme. We willen niet alleen aan een paar bestaande knoppen draaien, maar we durven te kijken hoe het radicaal anders zou kunnen. We zijn in staat om een pakket voorstellen te doen aan experts, zoals het Planbureau voor de Leefomgeving, die kunnen doorrekenen dat GroenLinks de partij is met de grootste CO₂-reductie. Dat vind ik goede politiek: je staat voor iets radicaals, maar je krijgt het ook onderbouwd. Dat vind ik een contrast met partijen die hoog van de toren blazen maar geen pakket kunnen aanleveren waarvan ook externe experts zeggen: hiermee ga je je doelen halen.

Bij het nieuwe regeerakkoord zie je dingen die de goede kant op bewegen. Maar als het gaat om ongelijkheid gebeurt in mijn ogen veel te weinig. Als we in Nederland kijken naar mensen die werken tegenover mensen die bezitten, dan is de conclusie dat tegen bezit niet op te werken is. De belasting op vermogen moet even hoog worden als die op inkomen. Als je geld verdient met aandelen, of met pandjes bezitten, dan wordt dat nu nauwelijks belast, terwijl je er niet voor hoeft te werken. Dat vind ik moeilijk uit te leggen. Zolang dat niet verandert, kun je wel heel veel nieuwe huizen bouwen, maar die gaan dan naar mensen die een tweede of derde huis willen, of naar beleggers. Zolang je daar geen harde maatregelen treft, wordt het voor mensen die een eerste huis moeten zoeken niet makkelijker. Dat hoor ik GroenLinks wel zeggen, maar partijen rechts van ons nog niet, helaas.”

Je bent gewend om veel met modellen te werken, maar verlies je dan niet de menselijke kant uit het oog?

“Ik vind het op zich niet erg dat er met modellen en harde cijfers wordt gewerkt, alleen zouden we een veel bredere blik moeten hebben. Welke cijfers vind je belangrijk? Ik vind dat er een te grote nadruk wordt gelegd op de financiële cijfers: de staatsschuld, de koopkracht — dat haalt altijd de krant. Terwijl er volgens mij heel veel andere indicatoren minstens zo belangrijk zijn. Levensgeluk, hoe lang zijn de wachtlijsten in de zorg, levensverwachting, hoe schoon is de lucht om je heen, hoe groot is de ongelijkheid? Al die indicatoren kun je wiskundig bekijken, alleen die krijgen veel minder nadruk.”

Heb je in de politiek al iets kunnen bereiken waar je trots op bent?

“Ja, zeker. Twee jaar geleden hebben we een wetsvoorstel geschreven toen in het nieuws kwam dat Shell geen winstbelasting betaalde. Bedrijven konden namelijk verliezen die ze in het buitenland hadden gemaakt, verrekenen met de winst die ze maakten in Nederland. Dat ging heel ver; wereldwijd, onbepert in de tijd, voor gigantische bedragen. Dus je zag bedrijven heel creatief worden, met allemaal nieuwe dingen starten ergens in de wereld,

en dan jarenlang verliezen opsparen, om die te kunnen verrekenen. Samen met Bart Snels, het Kamerlid waarvoor ik toen werkte, hebben we een wetsvoorstel gemaakt om dat in te perken. Het kabinet heeft dat voorstel uiteindelijk overgenomen, waardoor we nu elk jaar 250 miljoen extra belasting innen, voor een groot deel bij bedrijven als Shell, die eerst geen winstbelasting betaalden.”

Is er iemand waarvan je zou zeggen: dat is mijn voorbeeld?

“Ik heb niet een groot voorbeeld, maar wat me heel erg aanspreekt aan Pieter Omtzigt als Kamerlid is dat hij echt een doorbijter is en een enorm goed geheugen heeft. Hij wil de dossiers van A tot Z kennen. Zijn manier van oppositievoeren vind ik enorm knap, hij laat zich niet met een kluitje in het riet sturen. Dat vind ik inspirerend.”

Hoe zie je de toekomst voor je?

“Ik heb eigenlijk nooit zo ver vooruit gekeken; ik was eerst van plan om een promotieonderzoek te gaan doen, toen was ik van plan om bij de overheid te werken, en toen kwam ik bij GroenLinks terecht. De rol die ik nu heb als Hoofd Beleid & Organisatie van de fractie, heb ik nog maar sinds een half jaar. Het lijkt me sowieso leuk om dat de komende kabinetsperiode te doen. Ik vind het hele politieke wereldje leuk, maar of ik dat ook voor de schermen goed zou kunnen, dat weet ik niet. Ik heb niet gelijk dat ik denk: dat moet ik doen. En ik heb een brede interesse, als ik bij een universiteit langshiets, denk ik ook: hartstikke leuk om hier te werken. Misschien ga ik als nog ooit een PhD doen.

Achter de schermen is het leuk dat je kan gaan voor de verdieping, de rapporten kan lezen zonder binnen een minuut een mooie quote voor de camera te hebben; dat is echt weer een ander soort eigenschap. Maar het kan ook wel samengaan. Wie weet.”

Goede suggesties voor een Nederlandse wiskundige met een keerpunt in zijn of haar carrière zijn welkom via keerpunt@nieuwarchief.nl.